

1986, 7. října – Sdělení VONS č. 571 „Vlastimil Marek na svobodě“ o propuštění Vlastimila Marka z vazby a pokračování jeho stíhání pro trestný čin poškozování zájmů republiky v cizině na svobodě.

Dne 3. října 1986 byl propuštěn z vazby Vlastimil Marek, člen Jazzové sekce, který organizoval mnoho nezávislých kulturních akcí.¹ O jeho případu jsme informovali ve sděleních č. 555, 559 a 564.² Vlastimil Marek je nadále trestně stíhán na svobodě pro trestný čin poškozování zájmů republiky v cizině podle § 112 trestního zákona a může být tedy odsouzen k trestu odnětí svobody do tří let. Pro přesnost dodáváme, že všech sedm členů výboru Jazzové sekce, kteří jsou trestně stíháni pro nedovolené podnikání (viz naše sdělení č. 555 a 559),³ zůstává nadále ve vazbě.⁴

Informace o Chartě 77, r. 9, 1986, č. 11, s. 11.

POZNÁMKY

¹ Usnesení městského prokurátora v Praze ze 3. 10. 1986 (v zastoupení JUDr. Jitkou Fuchsovou) o propuštění V. Marka z vazby je uloženo in: ABS, vyšetřovací spis k případu Vlastimila Marka, sign. V 40277 MV. K dopadům pobytu ve vazbě a propuštění Vlastimil Marek uvedl: „*Chyběla mi hudba. Chyběly mi příjemné zvuky, protože ve dne se chodby otřásaly řevem bachařů, zvukem letadel z blízkého letiště a v noci chrápáním vězňů a štěkotem rozdražděných psů. Zkoušel jsem si polohlasem zpívat, to ale rušilo kolegy. A tak jsem si začal tiše, neslyšně mručet a velmi tiše pobrukovat lidovky, Beatles a hlavně písničky Simona a Garfunkela. Když mne propustili, odjel jsem autobusem z Ruzyně na Vinohrady a v jakémsi tranzu šel Francouzskou ulicí domů s hlavou plnou ‚Sound of silence‘, zvuků ticha. Doma jsem okamžitě vytáhl desku a Zvuky ticha si pustil. Věděl jsem, že to bude nářez. Věděl jsem, že musím velice opatrně. Stačily tři čtyři vteřiny a já explodoval zevnitř. Nevím, jestli kdy kdo byl tak hluboce, v slzách štěstí, vděčen svým vyšetřovatelům. Celou svou hudební kariéru jsem hledal bránu, kterou bych vešel do království souznění. [...] Teď a tady, také díky čacké péči StB a vězení, jsem tedy absolvoval vysokou školu Umění naslouchat.“ MAREK, Vlastimil: *Český zen a umění naslouchat*, Praha*

1994, s. 49. Během vazebního pobytu byla po dobu tří týdnů Vlastimilu Markovi odepřena lékařská péče, což se vážně a trvale podepsalo na jeho zdravotním stavu. Viz rozhovor Jana Bárty s Vlastimilem Markem, 20. 12. 2011.

- ² Dokumenty č. 558, 562 a 567. K případu Vlastimila Marka viz dále sdělení VONS č. 654, 658, 675 a 682, dokumenty č. 657, 661, 678 a 685.
- ³ Dokumenty č. 558 a 562. K případu perzekuce členů výboru Jazzové sekce viz dále sdělení VONS č. 467, 508, 599, 607, 619, 624, 630, 639, 659 a 665, dokumenty č. 470, 511, 602, 610, 622, 627, 633, 642, 662 a 668.
- ⁴ Ke kriminalizaci Jazzové sekce v 80. letech viz např. knihu Vlastimila KOUŘILA: *Jazzová sekce v čase i nečase*, Praha 1999, zejm. s. 300–347; též TOMEK, Oldřich: Akce Jazz, in: *Securitas imperii 10*. Sborník k problematice vztahu čs. komunistického režimu k „vnitřnímu“ nepříteli, Praha 2003, s. 235–329.